Година II — Четвртак, 24. јула 1943. год. — Број 135

ГЛАС ЦРНОГОРЕ

Излази СРЈЕДОМ и СУБОТОМ. — Уредништво и администрација Његошева Бр. 7. — Рукописи се не враћају. — Телефон Уредништва бр. 64 — Претплата: мјесечно Lit 8·— — Појединачни број Lit. 1

ПРОГЛАС НАРОДУ новог Гувернера Црне Горе

СТАНОВНИШТВУ ЦРНЕ ГОРЕ

Данас ступам на положај Гувернера Црне Горе. Дјелу, којега се лаћам са чврстом одлучношћу, главна је сврха мир земље и благостање становништва.

Добра воља грађана, без које би сваки напор био узалудан, претставља услов успјеха. Обраћам се свим Црногорцима, који дубоко воле своју земљу, свим достојним синовима овога краја древних, племенитих и поносних традиција, познајући их да тијесно и вјерно сарађују са италијанским властима, како би се постигао горе наведени циљ.

Тако ће се свакој црногорској породици моћи осигурати поштовање личне безбједности, својине и традиција; само на тај начин моћи ће се путем продуктивног рада, неометаног незадраним утицајима, у интересу благостања становништва побољшати и усавршити свака грађанска дјелатност.

За добро Црне Горе желим да моји позиви наиђе на потпуни одазив у вашем срцу и у вашем раду.

ЦЕТИЊЕ, 21 јула 1943-XXI.

ГУВЕРНЕР ЦРНЕ ГОРЕ
Ген. Арм. Корп. Курио Барбазети да Пруни, с. р.

ДОБРОДОШЛИЦА НОВОМ ГУВЕРНЕРУ

Генерал КУРИО БАРБАЗЕТИ грофОД Пруна, преузео је положај Гувернера Црне Горе и почиње своју дјелатност уперену ка оним циљевима, које је Италија поставила својој племенитој мисији у овој земљи: мир и спокојство земљи, а њеним синовима рада и хљеба, уз начоруку тежњу да се свестрано продуби узајамна сарадња између Италије и Црне Горе.

Прошлост генерала БАРБАЗЕТИЈА пружа најбољу гаранцију да ће се та тим циљевима ићи са чврстом вјером, способношћу и увјерењем у њихово неизоставно остварење.

У тренутку када Њ. Екс. нови Гувернер почиње своју дјелатност, упућујемо му нашу добродошлицу и истичемо нашу несаломљиву жељу да свестрано сарађујемо потпуном постигању постављених циљева, према директивама које ће нам он означити.

Биографија новог Гувернера

Нови Гувернер Црне Горе, генерал армијског корпуса Курио Барбазети, родио се у Орсари Ирвина (провинција Фера,) годинс 1885 од венецијанске племићке породице.

Започео је војничку каријеру год. 1907, када је произведен у чин поручника, а већ, године 1914 у чин генералштабног капетана. Учествовао је у рату 1914—18. са једном пјешадијском дивизијом на најугроженијем сектору италијанско-аустријског фронта (Осијаја-Подгора), гдје је добио и одликовање за своју храброст. Након тога дошао је у Врховну Команду, гдје је, по свој прилици произведен прије ча чорда, а затим за потпуковника. На крају свјетског рата, у знак признања за допринос побједи италијанској војсци, одликован је Крстом Витеза Војног реда Савојског.

Послије рата постављен је на чело Мобилизационог Уреда генералштаба комбиноване војске и са тог положаја упућен, као војни стручњак, на конференцију за разоружање у Вашингтон.

Произведен у пуковника чин преузео је команду над XVII бригадом пјешадије, са којег је положаја опозван у генералштаб као шеф Војног кабинета шефа тј. војног Кабинета одлазећи по конференцији о разоружању у Женеву, предсједника [illegible] италијанских војних стручњака.

Послије извјесног времена постављен је за шефа генералштаба балканског армијског корпуса, на чијем је положају, са чином [illegible] заслуге, унапријеђен у чин бригадног генерала и додјељен пјешадијској дивизији у Париву као [illegible]

Из војно-дипл[illegible] каријере прелази [illegible] у војску, [illegible] на чело [illegible] пјешадијске [illegible] одлазе по[illegible] на положај дир[illegible] Више војне академије у Торину.

У почетку овог р[illegible] био у оперативном сектору [illegible] Торину инвазијом [illegible] са њом у јуну 1940. године резултате, за које је одликован Крстом Официра Војног реда Савоје. На чело 1 армијског корпуса учествовао је у запосједању једног дијела Француске, гдје се истакао као вјешти реорганизатор привредног и јавног живота, поремећеног војним операцијама.

У марту 1942. године одазван у Либију, као начелник генералштаба сјеверноафричке војне команде, те је као такав учествовао у освајању Тобрука, Марса Матруха и у напредовању италијанско-њемачких трупа у Египту до Ел Аламена, које су јединице дониљеле 65.000 енглеских заробљеника и огроманратни плијен. Ово му је донијело два одликовања: виши орден Војног реда Савоје и медаљу за храброст, доказану у многобројним приликама, а нарочито у ваздушним извиђањима, у којима је његов авион био више пута погођен од непријатеља, а једном чак и оборен.

Фиреро га је одликовао гвозденим крстом II реда у Сиди ел Барањи, а I реда у Ел Аламеину.

У септембру 1942. године именован је за шефа делегације Врховне команде у Сјеверној Африци, те је као такав спречио са својим трупама 13 и 14 септембра енглеско искрцавање у Тобруку, задавши непријатељу велике губитке у ратном и транспортном бродовљу и авиоњима, заробивши многобројне непријатељске војнике и заробљивши извјесни број јединица за искрцавање.

Генерал Курио Барбазети је почасни пољски ађутант Н. В. Краља, те је као такав претстављао у Анкари италијанску владу.

Његова породица има своје војне традиције: од његова четири сина два суђјелују у оперативним јединицама као капетани, од којих је један био чак и рањен у борби, трећи син је пилот-ловац, а четврти, који сасвим млад, спрема се за војну каријеру.

Племенити гест Њ. Екс. Гувернера

Посјета болесницама у болници «Данило I»

У четвртак 22. јула посјетио је Гувернер Црне Горе генерал, грофБарбазети да Пруни, први дуће грађанску болницу «Данило I», које се држе задужено у разним одјелењима, интересујући се за болесника и за њихово породичне прилике.

Пред одласком изразио је болничком особљу захвалу на реду које је зашћено, те предао управници болнице г-ђи д-р Павловић вању сводиу новаца, да се исто подијели међу сиромашним болесницама.

Цетиње је топло испратило Њ. Е. ген. Александра Пирцио Бароли

Јуче до подне у 13,30 часова напустио је Цетиње Њ. Е. генерал Пирцио Бароли, бивши гувернер Црне Горе. Пред гувернерском резиденцијом био је постројен један вод карабинијера, једна команда и почасна чета мјесне дивизије. Војно грађанство је заједно са италијанским официрским кадром и чиновницима присуствовало дирљивом опроштају. Дуж цијелога пута, којим је пролазио говорка аутомобила Њ. Е. Гувернера и низом орашћи, била је постројена војска.

САСТАНАК ВОЂА ОСОВИНЕ

Згрануто свијета због напада на Вјечни град

Састанак Мусолини - Хитлер

19 ов. мј. у главном граду Сјеверне Италије састали су се Дуче и Фирер. Проучена су питања вопне природе.

(Рим) Краћи комунике о састанку, одржаном између Дуча и Фирера, у којему је објављено да су проучавана искључиво питања воће природе, сломио је све мјанке непријатеља прогнозе, те претставља јасни одговор на енглеске покушаје спекулације са садашњом војном операцијама у политичке сврхе.

На састанку, одржаном између Дуча и Фирера, згрнуто се проучила у свим подјелицама војна ситуација на мелиме ранском и руском ратишту и мјере које тражи садашња ситуација на оба фронта, која осовинске силе смаграју међусобно зависнима и виталнима за удес свих европских народа. Ове мјере су одлучене након реалистичног и објективног проучавања ситуације.

Реперкусије бомбардовања Рима у свијету и штампи

У цијелом католичком свијету подигао се талас негодовања због бомбардовања Рима. Лорд приватног печата одговорио е на једно с тим у вези са њему постављено питање: „Савезнике највише нису се могле одрећи права да бомбардају Рим, то сриједиште фашистичког режима". Савезнички, пријатељски и неутрални листови штиву своје негодовање због нечувеног злочина извршеног во нарођену Лондона и Вашингтона. Њемачка штампа пише да се чијели свијет баш само бомбардовањем Рима од стране америкашких терориста, који су погодили такође и низ друге лепе зграде, болнице, хаћике, гробље и базилику Св. Лоренца.

Мађарска штампа настављ жигосати тај поступак, истичући нарочито вијести о посјети Св. Оца Папе погођеној базилици Св. Лоренца и њен високи значај. Листови завршавају своје коментаре тврдњом да италијански народ може опим поступком бити само појачан у одлуци да се до краја брани, штитећи цивилизацију и културу Рима. Исто тако дирљиве рјечи читају се у листовима неутралних земаља. У Швајцарској нпну: „Вјечни град је изложен нападу америкашке авијације. Она кршћанска срца су погођена. Постојале је надо, да ће рат пошћедити колијеку цивилизацију, али у пронију недјелу је три сата трајало ово на што се нико чак није усуђивао ни помислити".

Норвешки и Шведски листови пишу о том догађају са изврсном горчином и жаљењем. Котанци се у свим Филипинских острва изјавили су једнодушно да је бомбардовање Вјечног града подмукло сваки рашћи напад, доказујући како јеврејско-плутократске силе отворено објављују рат католичанству. Вијест о злочинчком бомбардовању изазвала је велики утисак у Турској, гдје штампа истиче поступку коју је Св. Отац Папе учинио погођеним мјестима. Најзад је и италијанска колонија у Шангају изразила своје најдубље негодовање због варварског напада, којему сигурно неће устјеста да напаши италијански народ.

Комисија испитује злочин у Винницама

Од 13 до 15 јула боравила је у Винници једна међународна комисија стручњака, међу којима се налазио такође и професор Каванинга Мишиског универзитета. Та комисија је имала задатак да проучи узроке смрти жртава ГПУ-а. Бројна жртва је била жива сахрањена, а лешеви су бачени једни преко других. Док су мушки лешеви били обучени, женски лешеви изувени у присуству комисије — били су потпуно голи. Бројна тих несрећника убијена је метком у главу. На лешевима нађени су трагови насиља. Ово масовно убиство извршено је у 1938. години, а у свему је слично Катинском злочину.

Током рата још ће се сигурно открити сличних скупних гробница, што је ГПУ посјјела Источном Европом, спроводећи свој терористички програм.

Посљедњи италијански билтен

Главни стан италијанских оружаних снага јавља:

Италијанске и Њемачке трупе су одбиле нападе анатних непријатељских снага на источном сектору фронта и у Катанијској равници, док је на западном сектору одбрана, наиђе жестоких борби са чињним оклопњевим формацијама, морала да се помери на повољнијe положаје. Осовинска ваздухопловна одреди оборили су против непријатељског бродовља у сицилијанским водама. Поред тих је један трговачки брод велике тоноже, те је запаљен од стране наших ваздушних торпедија источно од Ајаса Пасеро.

Англоамеријанско ваздухопловство је током напада о којему је јављено у прошлом билтену, изгубило над Сардинијом акцијом наших ловаца. Непријатељска оборила је сем осе два авиона и ноћ ја и већ саопштено, још један трећи који је пао код Валасора.

Ваздушне напади на Фиренцу, Салерно и друга мала мјеста у Италији неуспјешно вали су знатну штету у становништву и неватну у Римској провинцији. Један непријатељски авион разорен је у борби над Фоном, а један други над Монтефалконом (Фиренцом, на ј е оклада за робјеника. На непријатељ ске е ј ј ј

ВАРИЈАЦИЈЕ
О ЈЕДНОЈ ТРАГИЧНОЈ ТЕМИ

Који пут нам пада на памет да комунизам није ништа друго до лице Владимира Илића Улјанова (надимак Л. Ниљков) и да се он и не родио у Симбирску 1903. године. Чинио ми се *комунизам* знатно старији. Можда се он родио још раније међу бајама и дивљим кровницима. У будућно се рађа да је комунизам душевни стадиј. Ово се родило у часу када је први слаби и сиромашни човјек почео гарити мужу против првог човјека, а можда је спонтан да та је судбина неправедне чашице Родио се у часу када је неки пренторијски човјек у неким бајесом почео бити сјекстат да је неко друго у њему свијно стварао. Онда је у вјешторе да је имало прикладније и згодније времено оружје, па почиње себе прибавити више дивљачке жене, не жестећи да дијели богатство са свим мужима. Први сиромашак човјечанства постаје тада старији од свих старијих и вјечито питање: зашто овај човјек, који је сличан мени, има више од мене и не осјећа потребу да мијенјамо наша богатства, тиме што ми немо ово оно што нему прети. Ово је ствар питања: зашто и зашто је „мијенјајући“ дошао један корак.

Любав уједиња идеје! Идеја, која је неко раније добила одређене конотације, постаје „ђаволски“ и „ђаволски“ ако је „ђаволска“ и „ђаволска“ постоји такође и „ђаволска“ и „ђаволска“ сиромашних.

Ја не сумњам у „ђаволске власне“ и „ђаволске“ ствари „ђаволска“ и „ђаволска“ ствари „ђаволска“ и „ђаволска“ ствари „ђаволска“ и „ђаволска